

[Leonhard Hansen.]

i hvilket Omfang Loven skal finde Anvendelse paa dem. Det tilsvarende bør gælde, hvor Lærlingen ved Læreforholdets Indgaaelse har undladt at oplyse Læremesteren om Sygdommen. Da der saaledes allerede ved de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser er taget Hensyn til kroniske Sygdomme, som Lærlingen maatte lide af, har man ikke fundet Grundlag for at indføre en særlig Bestemmelse herom.

Til § 11 har Mindretallet ønsket ved Ændringsforslag Nr. 31 at foretage en Ændring, hvorefter der skulde fastsættes nærmere Bestemmelse vedrørende Svendeproeve for Handelens Vedkommende. Jeg skal hertil bemærke, at den i Forslagets § 11, Stk. 3, 1ste Punktum, indeholdte Regel navnlig tager Sigte paa Handelen, og at det over for Udvalget er oplyst, at der ikke for Tiden paatænkes indført tvungen Svendeproeve for Lærlinge inden for Handelen, hvorefter man ikke har fundet Anledning til at stille Forslag om, at Handelen skal være undtaget fra Regelen om den tvungne Svendeproeve.

Endvidere stiller Mindretallet under Nr. 32 et Ændringsforslag til samme Paragraf, gaaende ud paa, at Lærlingen inden Udstaaelsen af Halvdelen af Læretiden skal aflægge en midlertidig Prøve, hvorved det skal godtgøres, om Lærlingen har Ævner til Uddannelse i Faget, og for saa vidt dette ikke skulde vise sig at være Tilfældet, skulde begge Parter have Ret til inden 14 Dage efter Prøvens Afslutning at kræve Lærlingeforholdet ophævet uden Erstatning. Dette Ændringsforslag har Flertallet naturligvis ikke under nogen Omstændigheder kunnet tiltræde. Resultatet af dets Vedtagelse vilde kunne blive, at Lærlingen efter at have ofret Halvdelen af Læretiden pludselig stod uden Mulighed for at fortsætte den og eventuelt maatte gaa over i de ikke-faglærtes Rækker og dermed vilde have spildt de første to Læreaar. I øvrigt vilde det vistnok være helt umuligt paa Forhaand at afgøre, om en Lærling, fordi han efter et Par Læreaars Forløb ikke har udvist særlige Ævner, ikke udmærket godt kunde blive en meget dygtig Haandværker, naar de sidste to Aars Læretid kom med. En saadan Ret til Afbrydelse af Læreforholdet vilde skabe overordentlig store Vanskeligheder, og Udvalgets Flertal har altsaa ikke kunnet tiltræde den Tanke, Mindretallet har nedlagt i dette Ændringsforslag.

Under Nr. 49 stiller Det konservative Folkeparti et Ændringsforslag til § 20, gaaende ud paa, at der i Stedet for eet

Lærlingeraad oprettes to Lærlingeraad, et for Handelen og et for Industri og Haandværk, og man har samtidig foreslaaet Repræsentationen delt paa en saadan Maade, at Arbejdsgivernes Repræsentanter i alt Fald for Industris og Haandværks Vedkommende vilde blive i absolut Flertal. Dette Ændringsforslags Affattelse har maaske været toneangivende for alle de Ændringsforslag, hvorved Det konservative Folkepartis Repræsentanter har ønsket at lægge den fulde Bemyndigelse over til de faglige Udvalg i Stedet for som forskellige Steder foreslaaet til Social- og Handelsministerierne, fordi man vel sagtens altid vil kunne være sikker paa, at Spørgsmaalene saa blev afgjort saaledes, som man fra Arbejdsgiverside ønskede dem afgjort. Det er givet, at Flertallet ikke har kunnet tiltræde en saadan Ændring, tværtimod indskrænkes gennem Ændringsforslag Nr. 48 den oprindelige Bestemmelse, saaledes at det kun er Formanden og de fagligt valgte Medlemmer, der har Stemmeret ved Lærlingeraadets Afgørelser, idet det herved fastslaas, at for saa vidt Arbejdere og Arbejdsgiverrepræsentanter ikke kan opnaa Enighed, ligger Afgørelsen hos Formanden.

Jeg tror hermed saa nogenlunde at have gjort Rede for det Arbejde, der er udført i Udvalget, og for de stillede Ændringsforslag, men jeg beder dog bemærket, at Udvalgsflertallet har fundet det opportunt at gøre visse Bemærkninger i selve Udvalgsbetænkningen. Jeg har allerede nævnt en af disse Bemærkninger og vil gerne hæfte mig ganske kort ved et Par andre Bestemmelser, idet det er min Opfattelse, et en Forklaring af enkelte af Lovforslagets Paragraffer adskillige Steder vil blive modtaget med Tilfredshed.

Det drejer sig f. Eks. om Lovforslagets § 2, Stk. 1, Nr. 4, hvoraf det fremgaar, at den, der to Gange i Løbet af 10 Aar har gjort sig skyldig i saadanne Brud paa Lærkontrakter, at disses Ophævelse er blevet en Følge heraf, bliver uberettiget til at antage og oplære Lærlinge. Der har været rejst nogen Kritik heraf og sagt, at dette vilde virke uretfærdigt for de store Virksomheders Vedkommende, og Udvalgsflertallet har derfor overvejet, hvorvidt Bestemmelsen i denne Paragraf burde ændres, idet der ved Anvendelsen af nævnte Regel vil kunne opstaa Vanskeligheder for de største Virksomheder. Man har dog ikke ment at burde foreslaa nogen Ændring i Bestemmelsen under Hensyn til den i Paragraffens Stk. 5 indeholdte Dispensationsbestemmelse, som gaar ud paa, at Socialministeren efter ind-